

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 12.

Tredie Session.

5te Møde.

Mandagen d. 13de October.

(Forts.)

Krigsministeren (forts.): Et andet Punkt, som den ærede Rigsdagsmand har omtalt, er de Kanoner, det Skyts, der skulde anskaffes, og han anførte i denne Henseende, at det Skyts, der nu var bestilt, skulde være bestemt for de Fæstninger, der i sin Tid skulde bygges. Jeg maa tillade mig at spørge ham som gammel Artillerist, om de 36-pundige og 84-pundige Kanoner ikke ere bestemte til Kystbatterier, og om de ikke som saadanne kunde komme til Anvendelse imorgen, dersom vi havde dem idag. Denne Anskaffelse af Materiel i Krigstid er meget farlig, og siden den ærede Rigsdagsmand har bragt mig paa dette Thema, vil jeg tillade mig at anføre et Exempel af det Slags, et Exempel paa Hastværks-Anskaffelse. Det var i 1848, da vi købte henimod 10,000 engelske Geværer, som nu ere under søgte, og hvoraf ikke 34 pro mille ere til at bruge. (Bifald fra Tilhørerpladsen. Formanden ringer.)

Formanden: Jeg har hidtil ikke havt nødig at beklage mig over Deeltagelse fra Publikums Side i Forhandlinger, hvori det ikke maa deeltage. Jeg tør indstændig begjære, at man vil iagttage den fuldstændigste Tausshed; det er min Pligt at sørge for, at denne Begjæring efterkommes, og denne Pligt skal jeg vide at opfylde.

Krigsministeren: Den høitærede Rigsdag vil, som jeg haader, tillade mig at bestyre Krigsministeriet efter bedste Indsigt ved Hjælp af den Bistand, jeg kan erholde fra Armeens dygtigste og i Krigen vøede Officerer, og ikke efter en enkelt Rigsdagsmands Anskuelser, der

efter hvad jeg kan skjønne ere Paradoxer. (Ja! Nei!)

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg kan ikke give den ærede Rigsdagsmand Ordet, da han allerede har talt to Gange.

Tscherning: Jeg vilde blot gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Hvis det er en aldeles personlig Bemærkning, har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Tscherning: Det synes af hvad der er sagt, som om jeg stod i nogensomhelst Berøring med Anskaffelsen af de engelske Geværer; jeg har intet Forlangende gjort om at købe dem, og jeg har ikke besørget dem kjøbt (Hør!), men jeg har tværtimod forhindret, at vi fik 10,000, og foranlediget, at vi kun fik 7,000. Jeg har, som den ærede Minister maa vide, ifald han kjender sin Forvaltningsgreen, gjort, hvad der stod i min Magt for at skaffe en streng Control gjennem den engelske Regjerings Control-officerer, efterat Kjøbet var sluttet, hvilket jeg ikke vidste af, før hele Sagen var afgjort. — En anden personlig Bemærkning, som jeg vil gjøre, er, at jeg holder mig overbevist om, at den ærede Minister ikke seer klart, men at han er ledet af Fordomme og Laugsaand. Dette være mit Svar paa, at han har kaldt mine Meninger Paradoxer.

Krigsministeren: Jeg tillader mig at bemærke, at jeg troer, Exemplet ligesuldt er gjældende (Nei!); det er ligesuldt et Exempel paa, at Hastværksbestillinger føre til farlige Følger, idet man derved bortkaster Penge, og, hvad der er endnu værre, ikke har, hvad man behøver, naar Krigen er der.

Tscherning: Endnu maa jeg tillade mig een personlig Bemærkning om den samme Sag, og det er, at de bedste Geværer, vi have